

det andet Things ærede Ordsfører, der er en anerkendt Jurist. Den Sidstnævnte har i Landsthinget udtryffeligt udtalt den Opfattelse, som jeg har gjort gjældende her i Dag. Jeg har ikke sagt, at jeg gjorde denne Opfattelse absolut gjældende, men jeg har kun sagt, at den var gjort gjældende, og at jeg, for saa vidt den maatte anses for at være en rigtig Opfattelse, vilde ansætte det for at være overordentlig uheldigt, om disse Udtryk bleve staaende. Det vilde derfor have været baade mere hensigtsvarende og en Del kjønnere, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds virkelig havde oplyst den Paastand, som dette ærede Medlem fremkom med, thi med Paastande kan man ikke overvinde Nogen. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Citat af Landsthingets Ordsfører denne Sag vedkommende. Den ærede Landsthingsmand siger: „Sag har ved forrige Behandling tilladt mig at antyde, at jeg ansaa den i § 6 opstillede legale Fiktion for absolut. Den gjælder uden nogen Betingelse, ligegyldigt om Trediemand har iagttaget Alt, hvad der formuistignis kan forlanges af ham, at han skal iagttage. Jeg spørger nu altsaa, om han i det Tilfælde, som her er under Omtale, altsaa for at bruge et Udtryk, der er faldet før, hvor en Person kommer og melder sig til ham som en fri Arbejder, kan trygt afvises derved, eller om han falder ind under § 6, saafremt det opdages, at der eksisterer en Skudsmaalsbog med en Paategning. Det er min Mening, at, i hvor god Tro Trediemand end har været, saa falder han dog ind under Fiktionen ifølge § 6, som den foreligger, naar han fæster Lyendet, og ifølge § 6, som den vilde blive forandret ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget, ogsaa naar han tager det bundne Lyende i Arbejde.“ Dette Sidste er der her ikke Tale om, eftersom det omtalte Ændringsforslag ikke blev vedtaget. Det forekommer mig altsaa, at der, naar der staaer to saa bestemte modsatte juridiske Opfattelser imod hinanden i en Sag som denne, hører noget Andet til end Paastande om Misforstaaelser, for at klare, hvad der egentlig er Sammenhængen. Det var alene for at faae en saadan afgjørende Grund for den ene eller den anden Opfattelse, at jeg før yttrede mig derom, thi det er tydeligt, at der, for saa vidt Ordene blive staaende og Loven kommer ud, vil være Jurister, Dommere her i Landet paa hver Side, saaledes, at Opfattelsen nogle Steder vil være den, at § 6 i visse Tilfælde ikke er anvendelig, hvorimod Andre opfatte den saaledes, at den er anvendelig. Jeg har nu hørt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) er af samme Opfattelse som den ærede Justitsminister, nemlig, at den i disse nærmere berørte Tilfælde ikke er anvendelig; men da det er faktisk, at en Jurist og Dommere i Landsthinget har gjort den modsatte Anskuelse gjældende, forekommer det mig dog rimeligt, at man forlanger,

at der i Lovforslaget mægles mellem disse Opfattelser, saaledes, at det er utvivlsomt, hvilken der er den rette efter Loven. Det er for at fremme dette, at jeg har tilladt mig at tage Ordet baade første og ogsaa særlig nu anden Gang. Jeg lægger saa stor Vægt paa dette Forhold, at det ikke vil være mig muligt at stemme for denne Lov, dersom det ikke bliver præciseret, inden den bliver færdig, hvilket der er hvilket. I modsat Fald vil jeg absolut stemme imod den.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal ved de Bemærkninger, jeg nu agter at gjøre, tillade mig fornemlig at drøle ved de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som referere sig til Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget i dette Thing ifjor, skal jeg ogsaa yttre enkelte Ting, men dog i saa Henseende iagttage større Korthed, idet jeg ikke tror, at man let nogenstunde vil komme til Ende med et Arbejde af denne Natur, naar man saaledes bestandig vil blive ved at gjenoptage Spørgsmaal om Nedatationen og deslige af et Lovforslag, som er vedtaget baade af dette og af det andet Thing. Disse Spørgsmaal have nemlig den Egenkab, at der, om jeg maa udtrykke det saaledes, ikke er nogen Ende paa dem; der gives jo ikke den Lov, som man ikke paany kan tage for og overveie fra det Synspunkt, om Dette eller Hint ikke kunde være tydeligere og deslige.

Svad angaar de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget, saa drølede den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) først ved den Forandring, der var foregaaet i § 1, og som jo bestaar dert, at, medens det oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen og ogsaa her blev vedtaget, at der kun skulde eksistere en lovbestemt Kontrol med Fæstemandsinstitutionen i Kjøbstæderne og i et Belte omkring disse af en Mils Brede, blev det i Landsthinget vedtaget, at denne Kontrol med Fæstemandsinstitutionen skulde udvides til hele Landet, saaledes at der altsaa lige saa lidt paa Landet som i Kjøbstæderne kunde eksistere Fæstemænd, der ikke vare ansatte paa den i Loven foreskrevne Maade, som ikke vare underkastede den i Loven foreskrevne Kontrol, og som ogsaa eventuelt kunde affædiges paa den i Loven foreskrevne Maade. Spørgsmaalet om, hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, synes jeg hovedsagelig maa bero paa et Skjøn over, om der nu for Tiden findes saa mange Fæstemænd paa Landet, og om det hele Fæstemandsvæsen ude paa Landet for Tiden drives i et saadant Omfang, at der er nogen særlig Grund til at etablere en Kontrol dermed. Dette var en Ting, om hvilken jeg i det andet Thing erklærede, at jeg egentlig ikke kunde have nogen særlig bestemt Mening; thi det beror jo paa et Skjøn, som væsentlig maa fældes i Genhold til Kjend-